

Ngồi ở Mĩ Hàng Xóm

Tác Giả: Minh Thành

Thứ Năm, 01 Tháng 7 Năm 2010 11:26

Bài viết của Minh Thành kể chuyện nhà người ở Mĩ láng giềng. Tất cả đều hư cấu, t t.

Rồi tại họ đến. Ông bố mẹ tôi, cả nh cô con gái đến nh t x v i m làm tác giả th y “nao nao buồn”.

□

Đã cuối thu. Chỉ còn vài chiếc lá lơi lơi trên cành đợi cơn gió mạnh là rụng hết. Mọi tuôn tr c, hết giờ làm về đến nhà nhìn vườn r c r v y mà hôm nay chỉ còn một nh t nhìn không rõ mặt người.

Tôi vứt túi rác xuống tr c c a đang đợi quay vào thì c a nhà hàng xóm. Chỉ có ông Jim cũng đưa rác ra nh th òng ngày, tôi quay sang nhìn thì không phải ông mà là bà Jannet, vợ ông. Quái ! Có bao giờ bà Jannet phải làm việc nhà đâu?

Chỉ a k p h i thì bà đã v y tôi và chào. Thấy bà loay hoay với túi rác bé tí xíu, tôi nhanh nh u chỉ y đến giúp thì bà ôm tôi n c lên:

"Jim mất rồi, buồn i".

Hình minh họa

Không tin vào tai mình, tôi hỏi lại để c bà cho biết sau bữa ăn t i qua, ông vào phòng vệ sinh hỏi lâu. Nghi ngờ có điều bất thường, bà gọi vợ ông vào thì thấy ông tr l i r t ch m:

"Bà hãy bình tĩnh, không có chuyện gì đáng lo ngại c. Tôi cảm thấy hơi mệt. Bà gọi xe c u th ng cho tôi. Xin bà th t bình tĩnh, không có gì đáng ngại đâu."

Bà run lên, ông vội đưa đưa trấn an và xin lại đã làm bà lo s . Xe c u th ng t i r t nhanh. Họ đưa ông vào bệnh viện. Nằm trên băng ca, ông vội nh t nh táo l th ng. Bà nắm chặt tay ông. Ông thì thào xin lại đã làm bà s hãi! V y mà khi t i b nh vi n, ông hôn mê và ra đi sau 3 giờ đồng hồ!

Tôi nhìn bà ngạc nhiên. Điều gì đã biến đổi người phụ nữ bình thường tìm kiếm niềm sinh này có thể đổi ng sau một biến cố kinh hoàng và đột ngột như thế? Bà cho biết đã báo tin cho người con gái duy nhất của ông bà và cô ta cũng có một bình minh viên lúc Bà ra đi...

"Thế bây giờ cô con gái bà ở đâu?"

Không nén nổi bức xúc, tôi hỏi bà. Hình như không để ý đến thái độ của tôi, bà cho biết cô đang ở nhà cô và cô nói với bà sẽ đi đám tang bà!

Hết chuyện này, tôi chia xẻ nỗi buồn rồi dìu bà vào nhà. Hỏi bà muốn giúp xin cớ nói, chúng tôi rất sẵn sàng nếu có thể làm được. Bà cho biết mẹ và vợ cũ đã được ông an bài hết khi còn sống. Tôi mua phần mộ cho cả hai người đến thắp hương an tang... Bà cảm ơn sự quan tâm và tình cảm chúng tôi dành cho ông bà và nhận mệnh hi vọng ông đang ở cõi Chúa mà cùng chúng tôi.

Nhìn căn nhà đã rộng càng rộng thêm thang vì sắp ra đi đột ngột của người vợ cũ, tôi thấy trong gia đình. Tôi chúc bà ngon rồi thì về nhà.

*

Buổi sáng nào cũng vậy. Khi tôi lái xe đi làm là lúc vợ chồng bà Jannet đi bách bộ trên vỉa hè. Bao giờ cũng gặp nhau. Bà thông dong đột con chó trèo ng nhó xíu đi phía trong. Vợ chồng bà đi phía ngoài là được. Đáng người chồng cũ, to khỏe của ông là một bộ đồ hoàn hảo cho bà và vợ cũ như một chiếc lá bìa chồng bình thường tìm kiếm niềm sinh. Bà cho biết với căn bệnh của bà mà sống đến hơn 60 tuổi chỉ có thể gọi thích là phép lạ của Chúa. Bà sống trong kiên cố tuy đột ngột và tinh thần và thể chất. Không bao giờ đọc xúc động mạnh. Đã không được vui lòng cũng không được buồn quá. Vợ cũ ăn, thức uống... cũng phải tuân theo chế độ như của bác sĩ vì ngoài bình thường ra, bà còn dính vài thói quen khác. Lúc nào bà cũng xác định có thể ra đi một cách đột ngột. Vậy mà bà nhất định phải sinh một đứa con cho ông dù ông không hề biết. Ông lo sợ cho bà! Ngay cả bác sĩ gia đình cũng lo ngại vì vợ cũ của bà muộn có con! Thế nhưng, Chúa đã an bài. Bà sinh cho ông một đứa con gái xinh đẹp như một thiên thần nhỏ. Bao giờ nhắc đến Ann, cô con gái duy nhất ông bà cũng dùng những từ ngữ đẹp và đầy yêu.

Tôi có biết Ann. Cô ngoài 30 và chưa lập gia đình. Cô thuê nhà trong phố. Tuy ở gần nhà nhưng hình như cô chưa từng thăm bệnh viện ngày nào trong năm như giáng sinh, và 2 ngày dành cho ông bà, bà mẹ. Nhưng ngày cô về thăm nhà, bệnh cô tíu tít chuồn bệnh trạng hoàng nhà của đến ăn thức uống cũng là đón tiếp khách.

Đúng như cô cũng về hoang hoang cho có lẽ chỉ không chịu ở lại nhiều. Cô về thăm bệnh viện là một thói quen dù tôi thấy cô ôm hôn bệnh rồi bình yên, thậm chí lúc chia tay. Khi cô đi, tôi từng nghĩ căn nhà buồn thế làm sao! Hình như bệnh cô phải cố gắng hàng tuần mới hồi sinh lòng căn nhà vui vẻ như cũ!

Ngôi i M Hàng Xóm

Tác Giả: Minh Thành

Thứ Năm, 01 Tháng 7 Năm 2010 11:26

Một lần tôi hỏi bà Jannet tại sao nhà ông bà rộng thê mà cô không cùng tôi thuê nhà cho thuê thì bà cười thích cô cười thê do cười a cô. Hình nhê ông bà cũng cho việc cô riêng là một việc hết sức bình thường và tự nhiên. Chắc riêng tôi băn khoăn nghĩ nghĩ dù đó không phải việc cười a mình.

*

Tôi có đi đám tang ông Jim. Nhà thờ phê ngê p hoa. Rê t đông ngê i đám tang . Đôn m c bôn bè và ngê i thân nhê c i nhê ng kê niê m vê ông tôi m i biê t ngày xa ông là một ngê i lính cũu hoê dưng cũm. Hê nhê c i nhê ng thành tích ông đã đê t đê c khi còn làm việc nhê xông vào khói l a đê bôn ng m t em nhê bê kê t tê ng chê ng không cũu đê oc vì l a cháy rê t m nh...

Rê t nhê u ngê i lên nói. Có ngê i đê c p đê n tính tình vui nhê n cười a ông. Không khí trong nhà thờ lúc này trang nghiêm nhê ng không buồn thê m khi ngê i ta ôn i nhê ng kê niê m vê ngê i quá cũ. Có nhê ng lúc ngê i ta cũ i khi nhê c i tính khôi hài cười a ông. Tê u chung, nhê ng ngê i có m t đê đây, hôm nay ít nhê u đê u có kê niê m đê p vê i ngê i quá cũ.

Gia đình tôi cũng có nhê u kê niê m vê i ông. Lê t vê t thôi nhê ng không quên đê c. Còn nhê hôm xe tôi bê kê t trong tuyê t, ông vác xê ng ra đê n sê ch tuyê t quanh bánh xe và đê y l y đê cho xe chê y. Ông không cho tôi xuê ng xe phê ông gê t tuyê t mà bê o tôi đê ông làm.

Buê i chiê u đi làm vê thê y sân nhà đã đê c ông đê n tuyê t sê ch sê. Mùa hè nê u chê m cũ t cũ thì ông cũng chiê u cũ luôn. Các con tôi thê nh thoê ng cùng ông đi tê i sân trê ng tiê u hê c gê n nhà đê chê i bóng. Ông có cái duyên thu hút cũ ngê i l n l n trê con. Ngày Halloween nhà ê ng ngê p đê y bánh kê o và nhê ng trái bí. Bê n trê trong xóm đê n l y quà vui vê nhê ngày hê i.

Sau tang , bà Jannet vôn duy trì nhê ng thói quen. Bà vôn đê t chó thông dong đúng giê. Có điều tôi đê c đê c vê cô đê n bà đang chê u đê ng. Vê n ê o l , vôn niê m nê nhê ng hình nhê có m t điều gì chua xót. Việc lau nhà, cũ t cũ, đê n tuyê t... Bà đã thuê ngê i làm. Cô Ann cũng không thê y đê n thăm mê nhê u hê n nhê ng nghe bà kê là cô phone cho mê tê t cũ các buê i tê i trê c khi bà đi ngê và các buê i sáng khi bà thê c đê y. Bà nói cô muê n "sure" là bà vôn còn sê ng! Tôi cũ m thê y tìm mình nhêi đau còn bà rê m rê m nê c m t:

"Chê c là khi tôi m t đi, con gái tôi đau lòng l m!"

Tôi nhê c i ý tê ng cũ a mình là gê i cô vê ê chung nhà vê i bà phòng khi có việc bê t trê c. Bà vôn thê n nhiên trê l i là cô cười thê do cười a cô!

Thêm nhê u ngày qua, tôi thê y bà Jannet sút nhê u. Bà than thê bà không ngê đê c và nhê u lúc không thê đê y đê đi bách bê buê i sáng. Tôi khuyên bà nói cho Ann nghe đê bàn tính. Bà

Ngũ i M Hàng Xóm

Tác Giả: Minh Thành

Thứ Năm, 01 Tháng 7 Năm 2010 11:26

cho bi t ch nh t t i, Ann s cùng bà đi ăn tr a và th o lu n. Ann nói s gi i quy t m i vi c t t đ p nh t cho Mom. T nhiên tôi th y mình vui vô c nh có thêm m t ng i b n t t.

*

Bây gi , bà Jannet đã vi n ng i già. Di chúc ông Jim khi m t có gi ành cho v và con gái m i ng i h ng 50% tài s n. Cô Ann bàn v i m bán nhà, vào vi n ng i già đ phòng khi "t t l a t i đèn" còn có ng i bi t. Cũng t t cho bà thôi. V a già v a b nh tim b m sinh mà m t mình th t nguy hi m!

Nh ng sao tôi l i c nao nao bu n?